

Sacramentsdag jaar A

Joh. 6, 51-58

Sacramentsdag is een feest, dat pas in de dertiende eeuw door de Kerk is vastgelegd. Blijkbaar had men er behoefte aan, om de centrale betekenis van het sacrament van de eucharistie, dat in feite al op Witte Donderdag wordt herdacht, nog eens extra te onderstrepen.

Het woord eucharistie betekent dankzegging! Nu is dankzegging op tal van manieren mogelijk, binnen en buiten de Kerk. Maar dankbaarheid is wel een basisgrondhouding om vruchtbaar aan de eucharistie te kunnen deelnemen. Waarvoor zeggen wij dank? Allereerst voor het leven zelf. Als we God niet kunnen danken voor het leven dat we van Hem gekregen hebben wordt eucharistie vieren een contradictie, een tegenspraak. Als we zeggen dat we het leven van God gekregen hebben, betekent dat, dat het leven niet ons bezit is. We hebben het gekregen en we zullen bereid moeten zijn het ook weer terug te geven, allereerst aan elkaar, en uiteindelijk aan God. Eucharistie heeft daarom, behalve met dankzegging, vooral ook alles te maken met overgave, met zichzelf wegschenken. Of anders gezegd: jezelf delen met anderen.

Jezus zegt in het evangelie van vandaag: "Ik ben het Levende Brood dat uit de hemel is neergedaald. Wie dit brood eet, heeft eeuwig leven". Waarom noemt Jezus, althans volgens Johannes, zichzelf brood dat uit de hemel neerdaalt? Het is een van de bekende IK BEN – uitspraken van Jezus in het Johannes-evangelie. Een verwijzing naar de Naam van God. Hij gebruikt deze uitdrukking om te verwijzen naar het manna dat destijds uit de hemel neerdaalde in de woestijn. Jezus vergelijkt zichzelf dan met het brood, dat de mens die honger heeft in leven houdt. Letterlijk, maar dat niet alleen!

In de eerste lezing waarschuwt Mozes zijn volk, dat de mens niet leeft van brood alléén, maar van alles wat uit de mond van de Heer komt. De mens heeft brood, voedsel (en ook andere materiële zaken) nodig om in leven te blijven. Maar als de aandacht van de mens daar uitsluitend op gericht is, gaat het fout. Dan is hij op den duur alleen nog maar bezig zich zoveel mogelijk materiële goederen te verzamelen om maar zoveel mogelijk te hebben, desnoods ten koste van anderen.

Om gezond te leven, en om ook de ander het leven te gunnen, kunnen we niet van brood alleen leven, maar hebben we het Woord dat uit Gods Mond komt brood-nodig. Met dat Woord van God wordt Jezus vergeleken. Hij is volgens Johannes die richtingwijzer. Jezus wijst ons dus niet alleen de weg, Hij is de wegwijzer zelf.

En daarmee komen we terug bij de diepste betekenis van de eucharistie. Wanneer wij straks van dat brood gaan eten, en daarbij beamen dat dat het Lichaam van Christus is, dan wordt die betekenis met name bedoeld. Dan eten we de richtingwijzer Gods, in de persoon van de verrezen Christus. Wanneer we straks van het brood gaan eten, dan eten we niet zomaar gewoon brood, en dan danken we niet alleen voor het feit dat we het leven gekregen hebben, hoe belangrijk ook, maar dan nemen we Christus tot ons in die zin, dat we willen bevestigen, dat we zijn woorden, zijn manier van leven, zijn weg die Hij ons voorhoudt, serieus nemen en na willen volgen. Ook straks als deze viering is afgelopen en we allemaal weer naar huis gaan. Dan is Christus werkelijk tegenwoordig in ons leven. In het brood dat we zo dadelijk nuttigen, én in ons gewone leven van alledag. Amen.

Jan van de Laar, pastor